

DATA ON AUTHOR

Kaluzhynska Yuliia V., teacher of Document Science

Department

*State Higher Educational Institution «Pereiaslav-Khmelnytskyi
Hryhoriy Skovoroda State Pedagogical University»*

*10 Naberezhna Street, app. 20, Pereiaslav-Khmelnytskyi, Kyiv
region, Ukraine, 08404*

e-mail: kaluzhynskaya@gmail.com

УДК 811.161.2'373.47

ДЕМІНУТИВИ ЯК ЗАСІБ ВИРАЖЕННЯ ЕКСПРЕСІЇ

Панченко Т. С.

У статті розглянуто вживання демінутивів у мові української періодиці початку ХХІ століття. Зроблено огляд досліджень мовознавців та узагальнено інформацію щодо функціонування цієї групи слів в українській мовній системі. Описано способи творення зменшувальних утворень та визначено сферу їхнього вживання. З'ясовано, що ці слова належать до розмовного стилю сучасної української мови, але вони широко проникають у мову публіцистики.

На прикладі із текстів друкованих ЗМІ проаналізовано використання демінутивів різних тематичних груп, які характеризують владу, описують українсько-російські відносини та проходження війни на Сході України; окреслено значення слів, котрі виконують різну роль у публіцистичних текстах: підкреслюють негативне ставлення автора до когочого-небудь, надаючи тексту іронічного чи глузливого відтінку, або позитивне ставлення, що проявляється через симпатію та доброзичливе ставлення автора.

Підсумовано, що питання вживання демінутивів у вітчизняних ЗМІ не вичерпане та потребує подальшого дослідження.

Ключові слова: здрібніло-пестливі суфікси, демінутив, мова ЗМІ, експресивність, пейоративне значення, мейоративне значення, тематична група.

ДЕМИНУТИВЫ КАК СРЕДСТВО ВЫРАЖЕНИЯ ЭКСПРЕССИИ

Панченко Т. С.

В статье рассмотрено употребление деминутивов в языке украинской периодики начала XXI века. Сделан обзор исследований языковедов и обобщена информация о функционировании этой группы слов в украинской языковой системе. Описаны способы создания уменьшительных образований и определена сфера их применения. Выяснено, что эти слова принадлежат к разговорному стилю современного украинского языка, но они широко проникают в язык публицистики.

На примере из текстов печатных СМИ проанализировано использование деминутивов различных тематических групп, которые характеризуют власть, описывают российско-украинские отношения и прохождения войны на Востоке Украины; обозначены значения слов, которые выполняют различную роль в публицистических текстах: подчеркивают негативное отношение автора к кому или чему-либо, придавая тексту иронического или насмешливого оттенка, или положительное отношение, что проявляется через симпатию и доброжелательное отношение автора.

Подведено итог, что вопросы применения деминутивов в отечественных СМИ не исчерпан и требует дальнейшего исследования.

Ключевые слова: уменьшительно-ласкательные суффиксы, деминутив, язык СМИ, экспрессивность, пейоративное значение, мелиоративное значение, тематическая группа.

DIMINUTIVES AS A MEAN OF EXPRESSION TERM

Panchenko T. S.

In the article the using of deminutives in the language of Ukrainian periodicals of the beginning of XXI century are reviewed. Review of researches of linguistics is made and information about functioning this group of words in the Ukrainian language system are generalized. Manners of creating of diminutive formations are

described and the sphere of their using is denoted. It was found out, that these words denote to the speaking style of modern Ukrainian language, but they widely get into the language of journalism. According to the examples from the text of printed media the using of diminutives of different groups, which characterized authority, described Ukrainian-Russian relations and the war on the East of Ukraine are analyzed; the meaning of words, which take different role in printed texts: underline negative relation of author to somebody or something and give the text ironic or funny shade or positive relation that appear through sympathy or kindness relation of author are outlined.

Summed up, that question of using diminutives in the modern media not exhausted and needs further research.

Key words: *shrieked caresses suffixes, diminutive, language of media, expressiveness, pejorative meaning, meiotic meaning, thematic group.*

Постановка проблеми. У мову ЗМІ початку XXI століття активно проникають слова, що мають у своєму складі здрібніло-пестливі суфікси. У сучасному мовознавстві такі лексеми називають демінутивами або зменшувальними утвореннями. Так, Н. Ф. Клименко визначає їх як похідні іменники, що виражають значення зменшеності, яке здебільшого супроводжує ще і значення суб'єктивної оцінки: позитивної (пестливість) або рідше негативної (зневажливість); протилежне – збільшувальні утворення. Зменшувальні назви притаманні розмовному стилю [7, с. 205]. О. Д. Федоренко пропонує розглядати демінутив більш ширше, залучаючи все, що має інтегральну сему зменшувальності та її формальні показники [8, с. 47].

На початку XXI століття спостерігаємо активне вживання демінутивів у мові вітчизняної преси. Проте на сучасному етапі цей пласт лексичної системи сучасної української мови є недостатньо дослідженим. Зменшувальні утворення виконують важливу стилістичну роль у медіатексті.

Аналіз досліджень і публікацій. Демінутиви стали предметом дослідження вітчизняних науковців: І. С. Беркешук [1], Н. М. Дутчак [2], Н. В. Рудої [3; 4], О. О. Ситенко [5], Л. Г. Скалозуб [6], О. Д. Федоренко [8], Л. В. Юрашко [9] та ін.

Мета статті полягає в тому, щоб проаналізувати газетно-журнальний матеріал та з'ясувати роль демінутивів у публіцистичному тексті.

Виклад основного матеріалу. Л. Г. Скалозуб зауважує, що демінутиви найбільш широко функціонують у художньому стилі, де вони передають емоційний та ліричний тон [6, с. 158]. Проте все більшого поширення набувають демінутиви в публіцистичному стилі, надаючи текстам експресивного забарвлення. Так, І. С. Беркешук, сферами вживання демінутивів, крім художнього, також вважає епістолярний та публіцистичний стилі [1, с. 22].

Н. В. Руда стверджує, що особливістю української мови є те, що порівняно з іншими слов'янськими мовами, для системи її демінутивного словотвору характерне багатство іменникових демінутивних суфіксів: **-ець, -к-, -очк-, -ечк-, -ок, -очок, -ен-** тощо, наявність оцінно-емоційних демінутивних похідних у всіх інших повнозначних частинах мови – прикметниках (напр.: **-еньк-/оньк-, -есеньк-/ісіньк-, -есечк-, -ечк-/ичк-** тощо), прислівниках (напр.: **-ечк-/очк-, -еньк-/оньк-, -есеньк-/ісіньк-** тощо), займенниках (напр.: **-еньк-, -есеньк-/ісіньк-** тощо), числівниках (напр.: **-еньк-, -к-** тощо), дієсловах (напр.: **-очк-, -усі, -уні** тощо). Утворення з демінутивними суфіксами представлені навіть у системі вигуків [3, с. 41]. На думку Н. М. Дутчак, демінутивність розглядають як мовну універсалію, існування якої спричинене передусім прагненням мовців висловити певну оцінку сказаному [2, с. 76].

Л. В. Юрашко зазначає, що для суфікси демінутивів характерна різноманітність значень, які залежать від різних факторів: семантичного значення мотивуючого слова, від ставлення мовця до сказаного тощо. Однак кожен демінутив може мати два значення: позитивне (мейоративне) або негативне (пейоративне), які розрізняються за допомогою зменшувально-пестливих суфіксів [9, с. 437]. Чітко розподілити за кожним суфіксом ті чи інші потенційні смислові відтінки позитивної чи негативної оцінки часто неможливо, адже реалізація кожного з них, як правило, залежить від значення основи та контексту [4, с. 94].

У мові української преси початку XXI століття фіксуємо вживання демінутивів для відображення негативних процесів, що відбуваються в суспільно-політичному житті країни. За словами О. Д. Федоренко, у певних ситуативних умовах демінутиви здатні відтворювати широку палітру пейоративних відтінків. Такі утворення породжують експресію іронії, зневаги, приниження, здивування, осуду, фамільярності, нехтування, відрази, служать для вираження антипатії, відкрито неохвального авторського ставлення [8, с. 46].

Так, у публікаціях про владу та її представників, функціонують слова *князьок, грішок, групка, істотка, народець*, утворені за допомогою зменшувальних суфіксів **-ок, -к-, -ець**. Навмисне надаючи словам значення зменшеності, журналісти висловлюють осуд та зневагу до людей, зокрема політиків, які виявляють антипатріотичні настрої в Україні, напр.: *Розмах народного руху навіть у південних та східних регіонах набрав такого масштабу, що більшість місцевих князьків визнала за краще не ризикувати і не рипатися з місця* (Кримська Світлиця, 4.03.2016); *Можна було б пригадати Луценкові й інші грішки з минулого, ще «помаранчевого», життя, але в цьому жодного сенсу* (Український тиждень, 19.05.2016); *З одного боку, маємо надзвичайну зацікавленість певної, і як ми тепер розуміємо, не такої вже й численної групи депутатів-зрадників* (Кримська Світлиця, 4.03.2016); *Так улаштований світ, що пробитися нагору до корита завжди простіше організамам, які легше ковзають поміж лабіринтів влади, не гальмують принципами й не зупиняються перед умовностями. За всіх часів імперії спиралися саме на таких безхребетних істоток* (Український тиждень, 20.09.2015); *...народицю того зібралося в Харкові, як згадає Петро Петрович, зовсім небагато. Більше того, зборище в Палаці спорту завбачливо проігнорували прозорливі харківські щури Михайло Маркович Добкін та Геннадій Адольфович Кернес* (Кримська Світлиця, 4.03.2016).

У тематичній групі «Україно-російські відносини» зі зневагою використовують лексему *чоловічок* зі зменшувальним суфіксом **-ок**, якою характеризують президента Росії В. Путіна. До іменника *чоловічок* додано прикметник *маленький* із

суфіксом **-еньк-**, аби підсилити думку про те, що описувана людина нічого не варта і заслуговує лише на зневагу та приниження. Пор: *Бо Путін – це не людина. Він виконує функцію маленького чоловічка на вершині великої піраміди під назвою «КДБ, ФСБ, російський націоналізм, рускій мір»* (Газета по-українськи, 19.01.2017).

Демінутивом *людці* із суфіксом **-ц-** протиставляють В. Путіну простих людей. У цьому випадку демонструють зверхність російського президента, хоча в тексті зазначена риса викликає осуд. Пор: *Російський президент дивився на присутніх у залі з презирством, огидою, зневагою. Хто вони? Люди. А хто він? – Лідер, імператор, бог* (День, 24.12.2016). Вважаємо, що автор із сарказмом описує пихатість російського політика та іронізує з його концепції надлюдини.

Журналісти виражають презирливе ставлення до прихильників ЛДНР. Так, за допомогою зменшувальних суфіксів **-ейк-** та **-к-** вони негативно оцінюють роботу журналістів, які працюють у сепаратистів, напр.: *До речі, ми вирішили, що саме через цю **статейку** в нашу редакцію і прислали сепарську **газетку*** (Вісник+к, 16.01.2017).

На демінутиви натрапляємо і в текстах про військові події. Так, іменник *фірмочка* утворено за допомогою суфікса **-очк-** і наділено пейоративним значенням, напр.: *Але серед них є різні компанії: серйозні – як НВО «Практика», яка випускає техніку за західними стандартами і має відповідні документи, і не дуже серйозні **фірмочки**, які десь на колінах щось зібрали і вимагають, щоб у них купували* (День, 26.05.2017). Але не завжди демінутиви в публікаціях військової тематики мають негативну маркованість, зазвичай зменшено-пестливі назви мають у собі позитивну оцінку. Так, лексеми *подаруночок*, *синочок* (суфікс **-очок**) та *солдатик*, *братик* (суфікс **-ик**) відображають почуття вдячності, співчуття, любові, напр.: *Це такі символічні **подаруночки** для наших воїнів, – говорить 9-річна Саша* (Вечірня Полтава, 28.06.2016); *А 29 серпня, у той же день, коли сталася трагедія під Іловайськом, **синочок** Максима, якому тоді було десять із половиною місяців, зробив свої перші кроки* (Час і події, 01.09.2016); *Як правило, старші там чомусь жінки, а звіди виходить: йо-о-о-ой, бідним*

солдати́кам в ноги холодно. Треба купити фуру шкарпеток (Час і події, 08.01.2015); Соромно перед братиками, які пройшли вогонь та воду, яких (якщо не помиляюся) вісім разів подавали на нагородження, а у відповідь: «недостатньо героїзму» (Український тиждень, 26.05.2016).

Нерідко в публіцистичних текстах один демінутив може містити у своїй семантиці як позитивну, так і негативну оцінку. Наприклад, лексеми на позначення членів родини *донецка* (суфікс **-ечк-**) та *синочок* (суфікс **-очок-**) вживають з вираженням батьківської любові, реалізуючи пестливість, напр.: *І я бачу, що рідня зустрічає мене з величезним букетом жовтих і синіх квітів, а серед них моя найкрасивіша квіточка – моя донецка* (Вечірня Полтава, 06.05.2015); *Це тому, що в Андрія з Анною було п'ятеро дітей. Троє рідних і двоє синочків прийомних* (День, 28.04.2017).

Натомість у газетному матеріалі, у якому подано характеристику представників влади, ці ж лексеми *донецка*, *синочок* набувають протилежної оцінки: несхвалення, зневаги та обурення, інколи іронії, напр.: *Потоки оптимізовані, на місцях сидять правильні люди. От нещодавно викупили збагачувальні фабрики у синочка Віктора Федоровича* (Дзеркало тижня, 28.12.2016); *Якось з журналістом Олексієм Кутєповим пішли на суддівський іспит з камерами. Комісія декларує, що він анонімний. Зрештою, його склали доньки і синочки суддів* (Газета по-українськи, 11.09.2016).

Нерідко автори послуговуються демінутивами, які виражають суб'єктивне пестливе ставлення мовця до предмета: *дівчинка, красунечка, земелька, сонечко, матуся, татусь* тощо. Такі слова надають тексту мейоративну експресію, репрезентуючи позитивне ставлення автора до того, про кого чи про що він пише. Фіксуємо функціонування зазначених слів у статтях побутової тематики, напр.: *Дівчинку забрали в реанімацію. Але, дякувати Богу, вона вижила, і тепер ми усі радіємо появі у нашій родині маленької красунечки* (День, 29.05.2015); *Цього дня у церквах святять яблука, груші, сливи, виноград, мед, калачі з борошна нового врожаю, тобто все те, що дарує працьовитому селянину осінь та рідна земелька* (Кримська Світлиця, 19.08.2016); *Сотні готелів, що*

тягнуться її узбережжям, і справді розкішні, потопають у зелені пальм та екзотичних квітів, а спекотне **сонечко** виробляє ендорфіни радості в усіх, хто під ним ходить (Україна молода, 07.09.2016); Я спілкувався лише з двома спостерігачами: латвійцем і болгариним. Латвієць був нормальний, хоча, може, так мені здається лише тому, що моя **матуся** латвійка (Український тиждень, 13.09.2015); Мій **татусь** дуже обережно приглядався до моїх спроб і щось підказував (Демократична Україна, 10.07.2015).

Крім відображення негативної чи позитивної оцінки, у мові вітчизняної періодики демінутиви використовують для точного передавання прямої мови співрозмовника, наближуючи її до розмовної, напр.: Мама складала сир у маленькі **діжечки** – в мене досі в них кури несуться. Батько казав матері: «Просить людина **молочка** – дай, а брати нічого не бери» (Газета по-українськи, 27.11.2015); Інколи сядемо обідати, а **хлопчики** давай собі мріяти: «Я б оце **чайку** з **халвичкою** випив» (День, 23.01.2015); А вже потім і я допомогти можу. У **мукичці** обвалюю і на **сковорідку** покидаю (Країна, 22.01.2015); Додаю лавровий **листочок** і кілька **горошинок** чорного перцю (Країна, 22.01.2015); Пасажири закричали. Автобус зупинився. Люди на зупинці кинулися підіймати **жіночку** (Вечірня Полтава, 10.02.2016).

Інколи натрапляємо на демінутиви, які відображують розмір предмета: **будиночок** (невеликий будинок), **кімнатка** (маленька кімната), **гілочка** (коротка гілка), **борозенка** (дрібна борозна), **кафешика** (невелике кафе) тощо. Пор: Тоді, наприкінці 80-х – на початку 90-х, винайняти **кімнатку** чи **будиночок** у селах, що розкинулися на берегах Світязю або Пісочного, було складно (Вісник+к, 30.06.2016); Зв'язавши **гілочки** у віники, їх підвішують до жердин на горищі чи під навісом (Рідне поле, 28.09.2016); Глибока вертикальна **борозенка** між бровами підказує її володареві, що його організму явно не вистачає кисню і перебування на свіжому повітрі (Рідне поле, 08.09.2016); Мальтійці й самі не проти посидіти у тихих **кафешихах**, помріяти чи влаштувати неспішну трапезу (Вечірня Полтава, 28.06.2016).

Висновки та перспективи подальших розвідок. Отже, у мові української преси початку ХХІ століття демінутиви вживають для передавання негативної та позитивної оцінки. Найчастіше негативну маркованість мають слова, за допомогою яких описують політиків та високопосадовців, натомість мейоративну оцінку несуть лексеми на позначення батьківської любові, людського співчуття, поваги, вдячності та репрезентуючи пестливість. Також демінутиви використовують для відображення прямої мови співрозмовника, що створює ефект близькості читача з героєм. Крім того, слова зі зменшувальними суфіксами передають розміри предметів. Уважаємо, що в публікаціях українських журналістів демінутиви виконують найчастіше експресивну функцію, щоб привернути увагу читача до висловлення та увиразнити текст.

Джерела та література

1. Беркешук І. С. Демінутиви та аугментативи – виразники українського менталітету / І. С. Беркешук // Філологічні студії. Науковий вісник Криворізького державного педагогічного університету. – 2016. – Вип. 14. – С. 20–26.
2. Дутчак Н. М. Категорія демінутивності у сучасній лінгвістиці: словотвірно-семантичний аспект / Н. М. Дутчак // Актуальні проблеми філології та перекладознавства. – 2009. – Вип. 4. – С. 73–76.
3. Руда Н. В. Категорія демінутивності в українській мові (формально-семантичний аспект) / Н. В. Руда // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Літературознавство, мовознавство, фольклористика. – 2013. – Вип. 24. – С. 41–44. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKNU_LMF_2013_24_13.
4. Руда Н. В. Репрезентація категорії демінутивності в українській мові / Н. В. Руда // Компаративні дослідження слов'янських мов і літератур. Пам'яті академіка Леоніда Булаховського. – 2013. – Вип. 21. – С. 92–98. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/kdsm_2013_21_16.
5. Ситенко О. О. Демінутивні іменникові похідні в українській та англійській мовах / О. О. Ситенко // Науковий вісник Херсонського державного університету.

- Сер. : Лінгвістика. – 2011. – Вип. 15. – С. 99–111. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvkhdu_2011_15_25.
6. Скалозуб Л. Г. Дериваційні особливості демінутивної лексики (на матеріалі творів Марка Вовчка та Остапа Вишні) / Л. Г. Скалозуб // Актуальні проблеми філології та перекладознавства. – 2012. – Вип. 5. – С. 157–164. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apftp_2012_5_23.
 7. Українська мова: Енциклопедія / Редкол. : В. М. Русанівський (співголова), О. О. Тараненко (співголова), М. П. Зяблюк та ін. – [2-ге вид., випр. і доп.]. – К. : Видавництво «Українська енциклопедія» ім. М. П. Бажана, 2004. – 824 с.
 8. Федоренко О. Д. Емоційно-оцінний потенціал демінутивів у публіцистиці (на матеріалі української періодици 1995–2004 років) [Текст] : дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: 10.01.08 / О. Д. Федоренко. – Черкаси, 2006. – 201 с.
 9. Юрашко Л. В. Короткий огляд деяких класифікацій демінутивів за їх прагмалінгвістичним компонентом / Л. В. Юрашко // Наукові записки [Національного університету «Острозька академія»]. Сер. : Філологічна. – 2009. – Вип. 11. – С. 436–439.

References

1. Berkeshchuk I. S. Deminutyvy ta auhmentatyvy – vyraznyky ukrainskoho mentalitetu / I. S. Berkeshchuk // Filolohichni studii. Naukovyi visnyk Kryvorizkoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu. – 2016. – Vyp. 14. – S. 20–26.
2. Dutchak N. M. Katehoriia deminutyvnosti u suchasni lnhvistytsi: slovotvirno-semantychnyi aspekt / N. M. Dutchak // Aktualni problemy filolohii ta perekladoznastva. – 2009. – Vyp. 4. – S. 73–76.
3. Ruda N. V. Katehoriia deminutyvnosti v ukrainskii movi (formalno semantychnyi aspekt) / N. V. Ruda // Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu imeni Tarasa Shevchenka. Literaturoznastvo, movoznavstvo, folklorystyka. – 2013. – Vyp. 24. – S. 41–44. – Rezhym dostupu : http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKNU_LMF_2013_24_13.

4. Ruda N. V. Reprezentatsiia katehorii deminutyvnosti v ukrainskii movi / N. V. Ruda // *Komparatyvni doslidzhennia slovianskykh mov i literatur. Pamiati akademika Leonida Bulakhovskoho.* – 2013. – Vyp. 21. – S. 92–98. – Rezhym dostupu : http://nbuv.gov.ua/UJRN/kdsm_2013_21_16.
5. Sytenko O. O. Deminutyvni imennykovi pokhidni v ukrainskii ta anhliiskii movakh / O. O. Sytenko // *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu. Ser. : Linhvistyka.* – 2011. – Vyp. 15. – S. 99–111. – Rezhym dostupu : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvkhdu_2011_15_25.
6. Skalozub L. H. Deryvatsiini osoblyvosti deminutyvnoi leksyky (na materialy tvoriv Marka Vovchka ta Ostapa Vyshni) / L. H. Skalozub // *Aktualni problemy filolohii ta perekladoznavstva.* – 2012. – Vyp. 5. – S. 157–164. – Rezhym dostupu : http://nbuv.gov.ua/UJRN/apftp_2012_5_23.
7. *Ukrainska mova : Entsyklopediia / Redkol. : V. M. Rusanivskiyi (spivholova), O. O. Taranenko (spivholova), M. P. Ziabliuk ta in. – [2-he vyd., vypr. i dop.]. – K. : Vydavnytstvo «Ukrainska entsyklopediia» im. M. P. Bazhana, 2004. – 824 s.*
8. Fedorenko O. D. Emotsiino-otsinnyi potentsial deminutyviv u publitsystytsi (na materialy ukrainskoi periodyky 1995–2004 rokiv) [Tekst] : dys. na zdobuttia nauk. stupenia kand. filol. nauk: 10.01.08 / O. D. Fedorenko. – Cherkasy, 2006. – 201 s.
9. Iurashko L. V. Korotkyi ohliad deiakykh klasyfikatsii deminutyviv za yikh prahmalinhvistychnym komponentom / L. V. Yurashko // *Naukovi zapysky [Natsionalnoho universytetu «Ostrozka akademiia»]. Ser. : Filolohichna.* – 2009. – Vyp. 11. – S. 436–439.

ДАНІ ПРО АВТОРА

Панченко Тетяна Сергіївна, викладач кафедри української і зарубіжної літератури та методики навчання

ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди»

вул. Сухомлинського, 30, Переяслав-Хмельницький, Київська обл., Україна, 08401

e-mail: tatianapanchenko@ukr.net

ДАННЫЕ ОБ АВТОРЕ

Панченко Татьяна Сергеевна, преподаватель кафедры украинской и зарубежной литературы и методики обучения ГВУЗ «Переяслав-Хмельницкий государственный педагогический университет имени Григория Сковороды» ул. Сухомлинского 30, Переяслав-Хмельницкий, Киевская обл., Украина, 08401
e-mail: tatianapanchenko@ukr.net

DATA ABOUT AUTHOR

Panchenko Tatiana Cergiyivna, lecturer of Ukrainian and foreign literature and methods of teaching
Pereyaslav-Khmelnyskyi Hryhoriy Skovoroda State Pedagogical University
30, Sukhomlynskyi, Pereyaslav-Khmenytsky, Kyiv region, Ukraine 08401
e-mail: tatianapanchenko@ukr.net

UDC 811.161.2'06'38

FUNCTIONAL STYLES OF THE MODERN UKRAINIAN LANGUAGE

Molotkina Y. O.

The article deals with the peculiarities of the functional style of the modern Ukrainian literary language.

The Ukrainian language has a broad system of styles that meet several different needs of the communication. Stylistic differentiation depends on the main speech functions – communication, announcement, act and influence. Language styles are units of stylistics. Every style has certain scale of distribution in the language and has a branch of use by speakers. It is essential to differentiate the speech forms – oral, written, spoken, book – in order to distinguish the styles properly. Although stylistic means of the Ukrainian language are used in every style, they function differently in the each of them.